

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Duo Nilotica vel Monstra, vel spectra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

gro lacte equa gentem alunt. In Carrinensi Hispania agro duo fontes iuxta fluunt, alter omnia respuens, alter absorbens. Amnes retrò fluere, & nostra vidit atas, Neronis Principis annis supremis. Hæc si naturæ sunt, opera potiùs, quàm monstra, sunt tamen mirabilia; neque omnia seruant naturæ tenorem, cui saltem aduersum est, vt flumina in caput reuocent liquorem, nullo terræ motu exterrita. Neque solita lege accidit prodigium, vt cùm Dionysius iunior suo principatu pelleretur, mare, vno integro die, dulcesceret.

VIII.

Duo Nilotica vel Monstra, vel Spectra.

In ipsis autem aquis, vel ab ipsis haud rarò vera monstra proueniunt. Vt enim, immania illa, & sua se vastitate prodentia mendacia hîc non immisceam, quæ Lucianus, in duobus libris *verarum historiarum* recenset, ex vero notus est S. Maclouij piscis, pro insula habitus, in quem & vectores exscenderunt, & S. Macloiuo sacrificanti adfuerunt. *Mena Egypti praefecturam gerente, in Nilo flumine mira quaedam & inopinata apparuerunt. Nam cùm*

Præfe-

Theoph.
Simocati
talib 7.
historiæ

Mauritij
Tiberij
Imp. c. 16.

*Præfectus hic in locum Ægypti, qui à figura
elementi Delta nomen accepit, negotij causa
venisset, maneq; ad littus accessisset, ab imo
fluvio vir obstupescenda molis emerfit, facie
gigantem referens, truci aspectu, coma subfla-
ua, canis intermixta. Mala, quales habitio-
rum, & ad palastrã institutorum esse solent.
Lumbi nautici, pectus validum, tergum la-
tum, quale heroum, brachia torosa. Porrò
vsque ad naturam sese spectandum præbebat:
reliqua membra aquæ cooperiebant. Imitaba-
tur enim virum prudentem, nolentemq; par-
tes illas liberorum procreationi idoneas spectan-
tium oculis exponere. Hunc contemplatus
Alexandria, siue Ægypti Præfectus, crebrius
adiurat, ut, si quidem è demonibus sit, spe-
ctatores illæsos dimittat, & quiescat. Sin ali-
quid nature opificio productum, ne antè se sub-
ducatur, quàm omnes presentes intuendo oculos
animosq; satiauerint. Rumor fuit, eum ipsum
fuisse Nilum, Poetarum fabulis nobilitatum.
Hoc igitur Niloticum animal (hominem enim
dicere vereor) adiurationibus obligatum, diu-
tius in aperto mansit, corpusq; videndum om-
nibus obiecit. Tertia hora post etiam ex undis
rectè emergit mulieri simile animal, quod ipse
vultus femineus, glaber, item mamma, coma,
qua*

qua partim in nodum collecta, partim soluta
 pendebant, totaq; corporis apparentis constitu-
 tio indicabant. *Famina* erat pulchritudine exi-
 mia: capilli nigri admodum; facies candidis-
 sima; nasus bellè formatus; digiti elegantes;
 labia rosea. Sororiabant ubera, & papilla à
 recenti pubertate aliquantum prospicere, ac
 se se exertare videbantur. Locos autem aqua
 regens ab aspectu remouebat, mysteria cubilis
 ab intuentium luminibus, tamquam arcanis
 nondum initiatorum abscondens. Prefectus
 igitur, & circumfusa cohors, vsque ad occa-
 sum solem, spectando voluptatem capiebant.
 Imminente iam nocte visa illa in ima aquarũ,
 vnde extiterant, descendunt, cum se cupide lu-
 strantibus vocem quodammodo eripuissent; ita
 altum omnes admirabundi silebant. Hæc
 Theophylactus Simocatta, Iacobo nostro
 Pontano interprete: qui & mox subiungit:
*De animalibus Nili, humanam figuram refe-
 rentibus, veteres conscripserunt.* Siue autem
 demones aquatici, siue homines Nilotici,
 siue alia quædam animalia hæc fuerant,
 pro monstris certè aquarum habebantur.

§. IX.

Piscis mirificè figuratus.

Et fuerint phantasmata ista, veris ta-

C men